

Геврека на Чочо Пипонкйов

— Гевреци, гевреци! — извика стария геврекчия, както си викаше всяка сутрина по Чочовата улица.

Чочо Пипонкйов изкочи навън, като държеше ржцете си отзад и приближи до кошницата на геврекчията.

— Ще купиш ли, Чочо?

— Нямам пари, Чичо!...

— Гевреци! Гевреци, — завика още по-гърлесто геврекчията. — Тая сутрин са най-крехки, най-сладки.

Дойдоха и други деца, заобиколиха продавача, едни гледат и подсмърчат, други вадят пари и купуват, а Чочо стои отстрана лукаво гледа и нещо крие зад себе си...

Стария геврекчия сѐ брои гевреците си, защото всяка сутрин продава и все му липсва по некой. Лоши момчета си пооткрадват и той върти очи на четири страни да хване някого...

Отведнъж геврекчията завика:

— Чочо, Чочо, какво криеш зад себе си.

— Нишо, нишо, — рече Чочо, като се правеше на гузен, — държа си гевречето.

— Че ти не си купувал тая заран геврек.

— Купих, чичо, купих, ти не помниш.

— Не си купил! — развика се стария геврекчия, — ти си го откраднал!